

เด็กกล่อง

กาลครั้งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งเกิดในบ้านหลังใหญ่ ห่างไกลจากเมือง พ่อแม่รักเด็กชายคนนี้นักแต่ยังต้องทำงานในเมืองทุกวัน พวกเขาต้องการเงิน เพราะคิดว่าเงินจะทำให้ชีวิตของลูกได้อยู่อย่างสุขสบาย ทุกวัน ก่อนออกไปทำงานพ่อแม่จะบอกลูกว่า "ลูกจะพ่อแม่รักลูกนะ"เมื่อไม่ได้อยู่ด้วย พ่อแม่จะส่งอาหารกล่องมาให้ เด็กชายจึงกินอาหารจากกล่องทุกเมื่อเช้าว้นเด็กชายอาจจะเหงา พ่อแม่ซึ่งรักลูกมาก แต่ไม่ได้อยู่ด้วย จึงส่งของเล่นมาให้เด็กชายได้เล่นของเล่นจากกล่อง กล่องแล้วกล่องเล่า อยู่ทุกเมื่อเช้าว้น

ยามค่ำคืน มีเสียงหมาป่าเห่าหอน พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วย เด็กชายกลัวจึงมุดเข้าซุกตัวในอ้อมกอดของกล่องในความมืดมิด พ่อแม่ยังไม่กลับบ้าน เด็กชายมักจะเปิดกล่องนิทาน ให้กล่องเล่านิทานกล่อมนอน นิทานซึ่งเป็นเรื่องราวของการผจญภัยในโลกกว้าง วนซ้ำไปมาไม่สิ้นสุดเมื่อต้องการความอบอุ่น แต่ไม่มีพ่อแม่ให้กอด เด็กชายจึงนอนกอดตุ๊กตากล่อง จนหลับไป ตีตื่นพ่อแม่กลับมาบ้าน พวกเขาเคาะกล่องเบา ๆ "ลูกจะพ่อแม่รักลูกนะ" กลับฝันตื่นลูกเหตุการณ์เป็นอย่างนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนเด็กชายโตขึ้นมาถึงวัยเรียน พ่อแม่จึงหากล่องสำหรับเรียนมาให้เด็กชายจึงได้เรียนหนังสือจากกล่อง ส่วนพ่อแม่ยังออกไปทำงานแต่เช้าและกลับมาจนตีคืน "ไม่นานพ่อแม่จะได้อยู่กับลูกตลอดไป"

เด็กชายที่ไม่มีหน้าที่อะไรต้องทำ ทั้งไม่มีพ่อแม่เล่นด้วย จึงหมกมุ่นอยู่กับการเรียนรู้อยู่กับกล่อง ในที่สุดเด็กชายก็รับรู้ว่าโลกนี้คือกล่อง และ กล่องที่มีความหมาย มีประโยชน์จะต้องบรรจุไว้ด้วยอะไรสักอย่างเพื่อส่งมอบให้ใครสักคน

เด็กชายบรรจุตัวเองลงกล่องและเขียนถึงผู้ที่จะมอบให้ "ให้พ่อ และ แม่"แล้ววันหนึ่ง พ่อแม่กลับจากทำงาน ทั้งสองรู้เข้ามาหาลูก "ลูกรักพ่อแม่กลับมาอยู่กับลูกแล้ว" แต่พวกเขากลับเห็นเพียงกล่องใบหนึ่ง